

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, மாயை எனும் நோயிலிருந்து விடுபடுவதற்கு, ஒவ்வொரு நாளும் ஞானமும், யோகமும் எனும் அப்பிளைத் தொடர்ந்தும் உண்ணுங்கள்.

கேள்வி: கர்மாதீத ஸ்திதிக்குள் செல்வதற்கு, நீங்கள் செய்ய வேண்டிய முயற்சி என்ன?

பதில்: உங்கள் புத்தியினால் ஒரு தந்தையைத் தவிர, வேறு எவரையும் நினைவு செய்யாதிருக்கும் பயிற்சியைச் செய்யுங்கள். உங்கள் இறுதி எண்ணங்கள் உங்களை உங்கள் இலக்கிற்கு இட்டுச் செல்லும். நீங்கள் உங்கள் புத்தியினால்; வேறு எவரையும் நினைவு செய்யாதிருக்கும் வகையில், உங்கள் ஸ்திதி ஆகும்பொழுது, நீங்கள் சதா முகமலர்ச்சியாக இருப்பதுடன், உங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியையும் அடைவீர்கள். ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுவதே உங்கள் முயற்சியாகும். ஆத்மாவைப் பார்த்து, ஆத்மாவடன் பேசுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் தொடர்ந்தும் சந்தோஷமாக இருப்பதுடன், உங்கள் ஸ்திதியும் அசைக்க முடியாததாகும்.

பாடல்: நீங்களே தாயும், நீங்களே தந்தையும்.

ஓம்சாந்தி. பாடல் மிகச்சரியானது, ஏனெனில் முழு உலகைப் படைப்பவரும், அவர் எவரினுடாகப் படைப்பைப் படைக்கிறாரோ அவரும், தாயும், தந்தையும் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். சரீரதாரியையோ அல்லது சூட்சும உலகவாசியையோ படைப்பவர் என அழைக்க முடியாது. அசரீரியான ஒரேயொருவரே படைப்பவர் என அழைக்கப்படுகிறார். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இதனைப் புரிந்துள்ளீர்கள், ஆனால் அம்மக்களோ தொடர்ந்தும் அதனைப் பாடுகிறார்கள். தாங்கள் பக்தி செய்ய வேண்டும் எனப் பக்தர்கள் தங்கள் புத்தியினால் எண்ணுகிறார்கள், ஆனால் தாங்கள் யாரை வழிபட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். தாய் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஒரேயொரு கடவுளையே வழிபட வேண்டும். பலரையும் வழிபடக்கூடாது. கடவுள் வந்து, பக்தர்களுக்கு அவர்களின் பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பார் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பலன் அல்லது ஆஸ்தி இரண்டும் ஒன்றேயாகும். ஒரு குழந்தை பிறக்கும்பொழுது, அவர் தனது பெற்றோர்களிடமிருந்து ஆஸ்தி எனும் பலனைப் பெறுகிறார். இது பக்தி மார்க்கத்தில் நினைவுகூரப்படுகிறது. அவர் வந்து, தங்களுக்குப் பக்தியின் பலனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் அவரை நினைவு செய்கிறார்கள். 'ஞானமும், யோகமும்' என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பக்தியின் பலன் ஞானமே ஆகும். எப்பொழுது பக்தி ஆரம்பித்தது என்பதை நீங்கள் உண்மையிலேயே அறிவீர்கள். வேறு எவரும் இதனை அறியார். ஞானத்தின் காலம் பகலும், பக்தியின் காலம் இரவும் ஆகும். நிச்சயமாகப் பகலும், இரவும் அரை அரைவாசியாக இருக்கும். சமயநூல்களில், அவர்கள் சக்கரத்தின் கால எல்லையை நூண்டதாக எழுதியுள்ளார்கள். அவர்கள் ஞானத்துக்கு ஒரு நூண்ட காலத்தையும், பக்திக்குக் குறுகிய காலத்தையும் கொடுத்துள்ளார்கள். அவர்கள் துவாபர, கலியுகங்களின் கால எல்லையைக் குறுகியதாகக் காண்பித்துள்ளார்கள். அது பகலுக்கும் இரவுக்குமான மிகச்சரியான கணக்கீடு அல்ல. அவர்கள் கிருஷ்ணரின் சகாப்தத்தைப் பற்றியும், சக்லாவின் (சந்திரனை வேண்டுகின்ற அரைவாசி ஸ்திதி.) சகாப்தத்தைப் பற்றியும் கூடப் பேசுகிறார்கள். சமயநூல்களில் இவ்வார்த்தைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சமயநூல்களில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லாத போது, சமயநூல்களில் ஏன் மேற்கோள் காட்டுகின்றீர்கள் என்று அவர்கள் வினவுகிறார்கள். பாபா உங்களுக்குச் சமயநூல்களின் சாராம்சத்தைக் கூறுகிறார் என நீங்கள் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும். அதாவது, இன்ன சமயநூலில் இது சரியானதல்ல, அது சரியானது. நிச்சயமாக மேற்கோள்கள் (சநகநசந2நள) காட்டப்பட வேண்டும். கண்காட்சிகளில், நீங்கள் அனுமன், கணேஷ், சித்திரக்குள்ளன் (அனைநவ) அவதாரம் (வாமன ரூபம்) போன்றவற்றின் படங்களைக் காட்டுகிறீர்கள். அவற்றை விளங்கப்படுத்துவதற்காகவே அவை காட்டப்பட வேண்டும். பிழையான விடயங்களைப் பற்றி நீங்கள் கூறிய பின்னர், சரியானது என்னவென்றும் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். "ஓம் நமசிவாய" என அவர்கள் பாபாவின் புகழைப் பாடுகிறார்கள், பின்னர் அவர்கள் நீங்களே தாயும், நீங்களே தந்தையும் என எழுதியுள்ளார்கள். அவருக்கு ஒரு பெயர் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தங்களுடைய தந்தை யார் என்பதை மக்கள் அறியார். ஓ, தந்தையாகிய கடவுளே என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களின் புத்தி அங்கே செல்கிறது. மக்கள் பிரார்த்தனை முதலியன செய்யும்பொழுது, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை அப்பாலுள்ள தாமத்தில் வசிக்கிறார் என்பதை அறிவார்கள். அவர்கள் பிரம்மா, விஷ்ணு அல்லது சங்கரரை நினைவு செய்யும்பொழுது, அவர்களின் புத்தி சூட்சும வதனத்துக்குச் செல்கிறது. முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது மாடிகள் உள்ளன. அவர்கள் தந்தையை மறந்து விட்டார்கள் என்பதே பிரதான விடயமாகும். நீங்கள் அவரை அதிகளவு அவதூறு செய்தீர்கள் எனத் தந்தை வந்து, முறைப்பாடு செய்கிறார். அனைவருக்கும் சற்கதியை அருளும் தந்தையே அனைவராலும் அவதூறு செய்யப்படுகிறார். கடவுள் பேசுகிறார்: அதர்மம் தழைத்தோங்கும் போது நான் வருகிறேன். பாரத மக்கள் தங்கள் சொந்தத் தர்மத்தையே அவதூறு செய்கிறார்கள். கடவுள் சர்வவியாபி என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கடவுள் அனைவரிலும் இருக்கிறாரா? கடவுள் மூன், முதலை போன்றனவாகவும் அவதரிக்கிறார் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பாரதத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளே அவரை அவதூறு செய்வதால், அக்குழந்தைகளிடமே அவர் அதனைக் கூறுகின்றார். இந்த விசேடமான, அன்பிற்கினிய குழந்தையும் கூட (பிரம்மா) அவரை அவதூறு செய்தார். நாடகத்தில் இந்த அவதூறு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே நீங்கள் பாவாத்மாக்கள் ஆகுகிறீர்கள். தந்தையே தூய்மையாக்குபவர் என்பதால், அவர் அனைவரையும் தூய்மையாக்குகிறார். அவர் உங்களைத் தூய்மையாக்கி, உங்களை உலக அதிபதிகள் ஆக்குகிறார். அவர்களை அவ்வாறு

ஆக்குகின்ற தந்தையையே அவர்கள் அதிகளவு அவதூறு செய்கின்றார்கள். நூங்கள் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தும்பொழுதும், நூங்கள் கூறுவது சரியானதே எனப் பல்வேறு மக்களும் எழுத்தில் எழுதி உடன்பட்டிருக்கும் செய்தியை அவர்கள் பெறும்பொழுதும் அவர்கள் உங்களை நம்புகிறார்கள். அவர்கள் மூடீமத் பகவத் கீதையைப் பற்றியும் பேசுகிறார்கள், ஆகவே கடவுளின் வழிகாட்டல்கள் அதிமேலானவை ஆகும். அதிமேலான ஒரேயொருவரின் வழிகாட்டல்களும் மேன்மையானவையாகவே இருக்கும். அவர் வந்து, தூய்மையற்ற, சூரழிந்த மக்களை மேன்மையானவர்களாக ஆக்குகிறார். எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், நூங்கள் ஒரேயொருவரின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தைகளாகிய உங்கள் மத்தியிலும், அது வரிசைக்கிரமமானதே ஆகும். பல குழந்தைகள் எழுதுகிறார்கள்: பாபா, நான் என்ன செய்ய முடியும்? மாயையின் புயல்கள் என்னை இங்கு நிலைத்திருப்பதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. இக்குறிப்பிட்ட விகாரங்கள் என்னைத் தொந்தரவு செய்கின்றன. தந்தை கூறுகிறார்: நூங்கள் அவற்றை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடின், அந்தஸ்து அழிக்கப்பட்டு விடும். ஓர் ஆசிரியர் தவறு எதையாவது செய்தால், ஆசிரியரின் நடத்தை அத்தகையது என ஏனையோர் சந்தேகப்படுகிறார்கள். இருப்பினும், அவர் மற்றவர்களுக்கு வேறொன்றையே கூறுகிறார். சில விகாரங்கள் பாதியாக(எநஅி) உள்ளன: அனைத்திலும் சதோ, இரஜோ, தமோ ஸ்திதிகள் உள்ளன. சத்தியயுகம் அதியுயர்ந்த, சதோவாகக் கூறப்படுகிறது, கலியுகம் அதிதாழ்ந்த, தமோ எனக் கூறப்படுகிறது. உலகம் சூரழிந்ததாகக் கூறப்படுகிறது, ஆனால் எவரும் சுயத்தைச் சூரழிந்ததாகக் கருதுவதில்லை. தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: இந்த இராவண இராச்சியத்தில் ஒரு நபரேனும் மேன்மையானவர் அல்ல. உதாரணமாக, யார் அதிமேலானவர் என நூங்கள் ஒருவரை வினவினால், அவர் பதிலளிப்பார்: கடவுள். நூங்கள் அவருடைய பணியை அறிவீர்களா? இல்லை. இல்லாவிட்டால், சந்நியாசிகளே மேன்மையானவர்கள் என அவர்கள் கூறுவார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தூய்மையாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சந்நியாசிகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அவர்கள் சந்நியாசிகளை வணங்குவதால், நூங்கள் அவர்களிடம் வினவ வேண்டும்: நிச்சயமாகச் சந்நியாசிகளை விடவும் மேலானவர் ஒருவர் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அவர்களும் கடவுளை அடைவதற்கு ஆன்மீக முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்நாட்களில், அவர்கள் பல படங்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். அவர்கள் கடவுளை உயர்வான இடத்தில் வைக்கிறார்கள். இராமரின் முன்னிலையில் அல்லது கிருஷ்ணரின் முன்னிலையில் சிவலிங்கத்தை வைப்பது என்பது கடவுளை உயர்வானவராகக் காட்டுவது என்று அர்த்தமாகும். இல்லாவிட்டால், அம்மக்கள் சிவனை வழிபட மாட்டார்கள். அம்மக்களே இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்கிறார்கள். அவர்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகும்பொழுது, வழிபட ஆரம்பிக்கிறார்கள். அசூரியான பரமாத்மா அதிமேலானவர் என அழைக்கப்படுகிறார். அவரே தூய்மையாக்குபவரும், அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவரும், விடுதலையளிப்பவரும் ஆவார். அவர் அனைவரையும் திரும்பவும் தன்னுடன் லட்டிகற்கு அழைத்துச் செல்வார். அவர் உங்கள் தந்தை என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். இந்நேரத்தில் நாங்கள் அனைவரும் நோயுற்றிருக்கிறோம். நாங்கள் ஞானத்தினூடாக சதா ஆரோக்கியமானவர்களாகவும், சதா செல்வந்தர்களாகவும் ஆகுகிறோம். கூறப்பட்டுள்ளது: ஒரு நாளுக்கு ஓர் அப்பிளை உண்ணுங்கள், நூங்கள் என்றென்றும் ஆரோக்கியமானவர்களாக இருப்பீர்கள். நூங்கள் இதனை நடைமுறை ரீதியில் பார்க்கிறீர்கள். மாயை அனைவரையும் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பவராக ஆக்கிவிட்டாள். ஒரு தந்தை மாத்திரமே அனைவரையும் ஆரோக்கியமானவர்களாகவும், செல்வந்தர்களாகவும் ஆக்குகிறார். சூட்சும வதனத்திலும் ஆத்மாக்கள் ஆரோக்கியமானவர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கு, ஆத்மாக்கள் ஆரோக்கியமற்றவர்களாக உள்ளார்கள், ஆனால் ஆத்மாக்கள் முதலில் அசூரி உலகிலிருந்து கழிந்த வரும்பொழுது, சந்தோஷத்தை மாத்திரமே பார்க்கிறார்கள். தந்தை எங்களுக்குப் பிரம்மாவினூடாக அதிகளவு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறார். இப்பொழுது விநாசம் இடம்பெற வேண்டும். இந்த யாகத்திலிருந்தே விநாசத்தின் சுவாலைகள் வெளித்தோன்றும். எவ்வாறு அமைதியை ஏற்படுத்த முடியும் என அம்மக்கள் கலந்துரையாடுகிறார்கள், ஆனால் மக்கள் ஒரு விடயத்தை விரும்பும்பொழுது, முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒன்று நடைபெறுகிறது என்பது நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. விநாசம் நடைபெறும்பொழுதே, அமைதி ஏற்பட முடியும். பின்னர் ஆத்மாக்கள் அனைவரும் முக்தி தாமத்துக்குத் திரும்பிச் செல்வார்கள். விநாசம் நடைபெறுவதைத் தவிர வேறெந்த வழிமுறையும் கிடையாது. யார் இதனை அவர்களுக்குக் கூறுவார்கள்? இறுதியில் மீஷ் பிதாமகர் போன்றோரும் ஞானத்தைப் பெறவுள்ளார்கள். மக்கள் அமைதிக்கான வழிகளைத் தேடுவதால், அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து ஒன்றாக ஆகமுடியும். எவ்வாறாயினும், அது நடைபெறப் போவதில்லை. விநாசம் முன்னரும் நடைபெற்றது. யாதவர்களும், கௌரவர்களும் இருந்தார்கள். கீதையின் கடவுளும் வந்தார். இப்பொழுது உலகம் தூய்மையற்றுள்ளது, அதிலுள்ள எவரும் மேன்மையானவர் இல்லை. இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் அனைவரிலும் அதிமேன்மையானவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் சத்தியயுகத்தில் ஆட்சி செய்தார்கள். சூரழிவு இப்பொழுது அதிகளவுக்கு அதிகரித்துள்ளதால், விநாசம் நிச்சயமாக நடைபெற வேண்டும். விநாசத்தின் பின்னரே அனைவராலும் அமைதியையும், சந்தோஷத்தையும் அடைய முடியும். நூங்கள் ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தம்மத்துக்கு ஊரியவர்கள் என்பதை அனைவருக்கும் விளங்கப்படுத்துங்கள். ஆரம்பத்தில் அத்தர்மம் மாத்திரமே இருந்தது, அது இப்பொழுது இல்லை. அது மீண்டும் ஒருமுறை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நேரத்தில் நாங்கள் பிராமணர்கள், தேவர்கள் அல்ல. ஒருவர் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதற்கு மேடைக்குச் செல்லும் பொழுது, அவர் முன்கூட்டியே என்ன கூற வேண்டும் என்பதை ஆயத்தம் செய்திருப்பார். என்ன கூறப்பட வேண்டும் என்பதை எனது குழந்தைகள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். சற்கதியை அருள்பவரான, ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே அமைதியை ஸ்தாபிக்கிறார். அவரே விடுதலையளிப்பவர் ஆவார். இதுவே அனைவரையும் மீண்டும் லட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும் நேரமாகும். தந்தை குழந்தைகளிடம் வினவுகிறார்: குழந்தைகளே, நூங்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்குத் தகுதியானவர் என உங்களைக் கருதுகிறீர்களா? நூங்கள் இராவணனை வென்று விட்டீர்களா? அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: பாபா, நாங்கள் இராவணனை வெற்றி கொள்வதற்கு முயற்சி செய்கிறோம். அனைவரும் தங்கள் கரங்களை உயர்த்துகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் வெட்கம் அடைகிறார்கள். பாபா கூறுகிறார்: உங்கள்

முகத்தைப் பாருங்கள். எவ்வளவு நேரத்துக்குத் நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்கிறீர்கள்? இறுதியில், நீங்கள் வேறு எவரையும் நினைவு செய்யாததாகவும், உங்கள் இறுதி எண்ணங்கள் உங்களை உங்கள் இலக்கிற்கு இட்டுச் செல்லக் கூடிய ஸ்திதியாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதே உங்களால் உங்கள் கர்மாதூத ஸ்திதியை அண்மிக்க முடியும். நீங்கள் ஏனையோருக்குச் சேவை செய்யும்பொழுது மாத்திரமே உங்களால் முகமலர்ச்சியுடன் இருக்க முடியும். நீங்கள் ஆன்மீக சமூக சேவையாளர்கள்;. உங்களைத் தவிர, வேறு எவராலும் ஆத்மாக்களுக்கு ஓர் ஊசியைக் கொடுக்க முடியாது. சத்தரு ஞானத் தைலத்தைக் கொடுத்தார் என்பது நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. முழு உலகினதும் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தை ஆத்மா பெற்றுள்ளதை இப்பொழுது அவர் அறிவார். “நான் இப்பொழுது வீடு திரும்ப வேண்டும்” என ஆத்மா சராரத்தினூடாக ஞானக்கடலுக்குக் கூறுகிறார். இது பெருஞ் சந்தோஷத்துக்குரிய ஒரு விடயமாகும். நீங்கள் பழைய ஆடையை நீக்கி விட்டு, புதியதொன்றைப் பெற வேண்டும். இதனாலேயே அவலட்சணமானவரும் அழகானவரும் என்னும் பெயர் உள்ளது. அழகாக இருந்த நீங்கள் இப்பொழுது அவலட்சணம் ஆகிவிட்டீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் மூண்டும் அழகானவர் ஆகப் போகின்றீர்கள். பாபா உங்களை அழகானவர் ஆக்குகிறார், ஆனால் இராவணனாகிய மாயையோ உங்களை அவலட்சணம் ஆக்குகிறார். காமச்சிதையில் அமர்வதனால், நீங்கள் அவலட்சணம் ஆகுகிறீர்கள். இவை புரிந்துகொள்வதற்கு மிகவும் இலகுவான விடயங்கள் ஆகும். மாணவர்களின் புத்தி ஞானத்தை வரிசைக்கிரமமாகக் கிரகிக்கின்றது சிலர் அதிகளவு மந்த புத்தி உடையவர்கள்;. கற்பவர்கள் மிகவும் மந்தமாக உள்ளார்கள் என ஆசிரியர் கூறுகிறார்; அவர்களுக்கு அதிகளவுக்குச் சரார உணர்வு உள்ளது. நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருந்தால், சதா முகமலர்ச்சியுடன் இருப்பீர்கள். ஆத்மா ஆத்மாவையே பார்க்கட்டும், அதாவது, உங்கள் சகோதரரைப் பார்ப்பதில் சந்தோஷம் இருக்கட்டும். குழந்தைகளாகிய உங்களைப் பார்ப்பதில் பாபா சந்தோஷம் அடைகிறார். பாபா கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, நான் உங்களை மாயையிலிருந்து விடுவித்து, உங்களைத் திரும்பவும் வட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு வந்துள்ளேன். சிவபாபா இன்னுமொருவரில் பிரவேசிக்கிறார். அவர் நிச்சயமாக நெற்றியின் மத்தியில் அமர்ந்திருப்பார். தலையினூடாக, கங்கை பாயும் என்பதல்ல. சிவன் ஓர் எருதில் சவாரி செய்வதாக அவர்கள் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் சிவனின் உருவத்தை ஓர் எருதின் நெற்றியின் மத்தியில் காண்பித்துள்ளார்கள். ஆத்மா நிச்சயமாக நெற்றியின் மத்தியில் இருப்பார். ஆத்மா நிச்சயமாக ஆத்மாவுக்கென நிச்சயிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருப்பார். குருமார்கள் தங்கள் சிஷ்யர்களைத் தங்கள் அருகில் அமரச் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த சத்தருவும் வந்து இவரின் அருகில் அமர்வார். “குரு பிரம்மா” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணுவும் சங்கரரும் குருமார் என அழைக்கப்படுவதில்லை. அந்த பிரம்மாவே விஷ்ணுவின் இரட்டை ரூபமாக ஆகுகிறார். சிவனைக் குரு என அழைக்க முடியும், ஏனெனில் அவர் அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்கிறார். இன்றும் கடவுளே அதிமேலானவர்;. உங்களுக்கு இவை அனைத்தும் மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றன. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாரம்சம்:

1. சதா முகமலர்ச்சியுடன் இருப்பதற்கு, ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகங்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் சகோதரர்கள்;; இப்பார்வையை உறுதியாக்குங்கள்.
2. ஆன்மீக சமூக சேவையாளர்கள் ஆகி, ஆத்மாக்களுக்கு ஞான ஊசியைக் கொடுங்கள். அனைவருக்கும் ஆன்மீக சேவை செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: சேவையில் மனதையும், புத்தியையும் சதா மும்முரமாக வைத்திருந்து தடைகளிலிருந்து விடுபட்டிருக்கும் ஒரு சேவையாளர் ஆகுவீர்களாக.

சேவையில் உங்களுக்கு எந்தளவிற்கு ஆர்வமும் உற்சாகமும். இருக்கின்றதோ அதற்கேற்ப நீங்கள் தடைகளிலிருந்து விடுபட்டிருப்பீர்கள். ஏனெனில் உங்கள் புத்தியானது சேவையில் மும்முரமாக உள்ளது. அது வெறுமையாக இருக்கும் போது ஏதாவது புகுவதற்கு இடமுண்டு. ஆனால் நீங்கள் மும்முரமாக இருப்பதன் மூலமே இலகுவாகத் தடைகளிலிருந்து விடுபட்டிருப்பீர்கள். மனதையும், புத்தியையும் மும்முரமாக வைத்திருப்பதற்கு ஒரு அட்டவணையை வைத்திருங்கள். நடமுறையில் இடுவதற்கு சுயத்திற்கும், சேவைக்கும் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் இலக்கிற்கும் நிச்சயமாக மூண்டும், மூண்டும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கவனம் பதட்டமாக மாறக்கூடாது. பதட்டம் இருக்குமிடத்தில் சிரமமும் இருக்கும்.

சுலோகம்: சேவையில் நீங்கள் பெறும் ஆசுவாதங்களே ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கான வழியாகும்.

---ஓம் சாந்தி---

ஓம் சாந்தி